

[Freddy Madsen.]

planlagt. Med den stramme styring af studiedeltagelsen på stedet betyder det, at mange står i en evig konflikt mellem studierne og det nødvendige erhvervsarbejde, som de simpelt hen må have for at leve.

Det er blevet kritiseret, at det faglige niveau var for lavt. Det er da en påstand, som er overordentlig vanskelig at diskutere, fordi det er vanskeligt at finde et rimeligt sammenligningsgrundlag med noget helt nyt. Hvis den betyder, at de studerende ikke laver videnskabeligt funderet arbejde, må den afvises som irrelevant. Basisuddannelserne skal ikke gøre de studerende til videnskabsmænd, men til almindelige lærere o. lign., som behersker en videnskabelig arbejdsform i deres fortsatte studium og i deres senere erhverv. Det betyder, at de selvstændigt kritisk kan sætte sig ind i og anvende ny viden.

Hvis påstanden betyder, at de studerende i bestemte fag ikke kan det samme som studerende ved de gamle universiteter på samme studietrin, må den også afvises, fordi de to studieformer ikke kan sammenlignes på den måde. I Roskilde får de studerende en bred faglig basis og vil derfor ikke kunne det samme som studerende, der har arbejdet inden for et snævert fagligt speciale. Men da formålet med basisuddannelsen jo netop er at give de studerende en bredere orientering uden for det egentlig valgte faglige speciale, må man også tage en mindre dybtgående orientering i de enkelte fagområder med i købet.

Det er klart, at der i opbygningen af noget nyt her har været svagheder, og det må man vel også have kunnet forudse; de, der planlagde centret, må have vidst, at sådan måtte det være.

Nu fremfører ministeren som grundlag for sin beslutning hensynet til folkeskolen: man kan ikke forsvare, at folk med den uddannelse kommer ud i folkeskolen. Der synes jeg da nok, det er værd at lægge mærke til, at der faktisk i indstillingerne fra de faglige udvalg om Roskilde universitetscenter er stillet meget stramme krav med hensyn til faglig uddannelse, med hensyn til eksamen osv., og det må da i den forbindelse tages i betragtning, at indstillingerne er udarbejdet af en række udvalg, som blev nedsat under den forrige undervisningsmini-

ster. I alle udvalgene sad der repræsentanter såvel for direktoratet for folkeskolen og seminarierne som for direktoratet for gymnasieskolen og HF. I alle udvalgene var Roskilde universitetscenters repræsentanter i mindretal. Og for yderligere at sikre aftagernes indflydelse fremgik det af udvalgenes kommissorium, at ministeriet i tilfælde af uenighed i udvalgene ville følge direktoratsrepræsentanternes indstilling. Man gik således både med livrem og seler i den sag. Man kan vanskeligt forestille sig en større sikring af omverdenens indflydelse.

Man er altså i stand til at sikre sig, at de faglige kvalifikationer hos dem, der vil have en folkeskolelæreruddannelse ved Roskilde universitet, også virkelig er i orden. Der er således efter min mening ikke større svagheder i det hidtidige arbejde ved Roskilde universitetscenter, end det er rimeligt at forvente ved et nyt eksperiment af den art. Som sagt, da man planlagde centeret og begyndte dets opbygning, må man have været klar over, at vanskeligheder kunne opstå hen ad vejen; alligevel besluttede man det.

Jeg tror da heller ikke, at det er her, man skal søge de afgørende årsager til, at regeringen har standset dette eksperiment på halvvejen; sandheden skal snarere søges i det af hr. Maigaaard fremdragne citat af ministerens svar til folketingets undervisningsudvalg af 26. marts i år, nemlig at basisuddannelsen i et vist omfang har været præget af ideologisk ensidighed. Andre har jo sagt det mere barsk. Erling Olsen har talt om en marxistisk missionsskole, og også i debatten her i dag har det jo føjet om ørerne med beskyldninger for denne ensidige marxisme.

Nu er det som bekendt ikke alt, der glit- rer, der er guld, og det er heller ikke alt, der kalder sig marxisme, der har noget med en videnskabelig marxistisk opfattelse af gøre. Jeg ser ikke bort fra, at der i Roskilde såvel som på andre universiteter findes små grupper, der nærer en romantisk forestilling om, at de er kommet for at lære at udføre direkte aktioner i klassekampen. Disse mennesker er derigennem med, også fordi de gerne råber højt op, til at give et falsk indtryk af den virkelige tilstand på læreanstalterne, og de kaster dermed også skygge over det store arbejde, der udføres af lærere og